

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของประเด็นปัญหา

ประเทศไทยเป็นดินแดนที่ประกอบด้วยประชากรที่เป็นกลุ่มชนต่าง ๆ อาศัยอยู่กระจายกระจายออกไปตามภูมิภาคต่าง ๆ บางกลุ่มเป็นชนกลุ่มน้อยที่อพยพเข้ามาดำเนินชีวิตอยู่ตั้งแต่อดีตหลายชั่วอายุคน กลุ่มชนต่าง ๆ เหล่านี้ล้วน มีวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี และภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่ได้สั่งสมเป็นมรดกตกทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยเป็นภูมิภาคเล็ก ๆ ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว เป็นอีกภูมิภาคหนึ่งที่มีกลุ่มชนอาศัยอยู่กระจายไปในพื้นที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ ชาวจีน ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในจังหวัดจันทบุรี ตั้งแต่สมัยที่ประเทศไทยมีการติดต่อกับประเทศจีน ชุมชนชาวจีนที่เก่าแก่ในจังหวัดจันทบุรีตั้งอยู่ที่ริมแม่น้ำจันทบุรี เรียกว่า ย่านท่าหลวง ชาวจีนที่อาศัยในจังหวัดจันทบุรีนี้เป็นผู้บุกเบิกกิจการหลายอย่างที่ทำให้จังหวัดจันทบุรีเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป เช่น การทำสวนพริกไทย การค้าของป่า เป็นต้น นอกจากนี้ชาวจีนแล้วยังพบว่ามีชาวยุทธเข้ามาตั้งถิ่นฐานในจังหวัดจันทบุรีตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย ชาวยุทธเหล่านี้อพยพหนีภัยการบีบบังคับทางศาสนาในญวน เข้ามาตั้งชุมชนอยู่ในบริเวณที่เรียกว่า ตลาดล่าง ใกล้กันกับชุมชนชาวจีน ชาวยุทธกลุ่มแรกที่เข้ามานับถือศาสนาคริสต์ โดยมีโบสถ์คริสต์นิกายคาทอลิกเป็นศูนย์กลางของชุมชน ชาวยุทธเหล่านี้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงและทอเสื่ออันเป็นหัตถกรรมที่เลื่องชื่อของจังหวัดจันทบุรี และเนื่องจากจังหวัดจันทบุรีมีเขตแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา ทำให้มีชนชาวเขมรเข้ามาตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่ตามชายแดน เช่น บ้านแหลม บ้านผักกาด ซึ่งยังคงรักษาการละเล่นดั้งเดิมของตนอยู่ และยังมีชาวไทยใหญ่ที่เรียกกันว่า กุหล่า เข้ามาทำพลอยอยู่แถววัดป่าคลองกุ้ง นอกจากกลุ่มชนชาติต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วแล้วยังมีชาว=องที่เชื่อกันว่าเป็นชนพื้นเมืองดั้งเดิมของจังหวัดจันทบุรีอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้จังหวัดจันทบุรีมีชนบประเพณี การละเล่นพื้นบ้านอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เช่น

ไกรยงค์ดี เศรษฐพัฒน์นิช และปรีชาต เวียงวิเศษ, รู้จักจังหวัดจันทบุรี.

(กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารคดี, 2528), หน้า 113 – 117.

การเล่นอุดพระบาท¹, การแสดงละครเท่งตุ๊ก², การเล่นผีหนัง³, ผีโรง⁴ เป็นต้น การละเล่นและการแสดงเหล่านี้ล้วนเป็นภูมิปัญญาของชาวบ้านที่ผู้คนในท้องถิ่นช่วยกันคิดและปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาจนกระทั่งในปัจจุบัน

จังหวัดจันทบุรีเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของกรุงเทพมหานคร เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีความเป็นมาอันยาวนานประมาณ 1,000 ปี มาแล้วคือ ในราว ปี พ.ศ.1500 อันเป็นสมัยที่ขอมกำลังเรืองอำนาจในดินแดนสุวรรณภูมิมีนครธมเป็นราชธานี ขอมได้สร้างเมืองขึ้นในดินแดนสุวรรณภูมิหลายเมือง เช่น นครพนมเป็นเมืองหน้าด่าน เมืองพิมายเป็นเมืองอุปราช ในเขตทวารวดีสร้างเมืองสำคัญทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของนครธม มีเมืองหน้าด่านคือเมืองจันทบูร หรือเมืองจันทบุรีในปัจจุบัน⁵ จังหวัดจันทบุรีมีชนกลุ่มน้อยที่เชื่อกันว่าเป็นชนพื้นเมืองที่เรียกตัวเองว่า "ชอง" อาศัยอยู่ในดินแดนแถบนี้มานานจนถึงปัจจุบัน แต่ไม่เป็นที่รู้จักหรือได้รับความสนใจจากผู้คนมากนัก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชาวชองนี้ไม่ได้มีความสำคัญทางการเมืองในการบริหารประเทศ หรือไม่ได้สร้างปัญหาอันเป็นผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ เช่น ชนกลุ่มน้อยกลุ่มอื่น ๆ ในประเทศไทย คำว่า "ชอง" นี้แปลเป็นภาษาไทยได้ว่า เติมนุ่มง่ามอย่างหมึ

¹ การละเล่นอุดพระบาทเป็นการละเล่นที่นำเอารอยพระพุทธรูปจำลองวางไว้บนเกวียน แล้วผูกเชือกเข้ากับเกวียนให้ปลายเชือกอยู่ด้านหน้าและด้านหลังเกวียน ผู้เล่นแต่ละฝ่ายจะช่วยกันดึงเชือกให้เกวียนเคลื่อนที่ไปด้านที่ตนอยู่คล้ายกับการเล่นชักคะเย่อ ฝ่ายใดดึงเกวียนมาถึงเส้นที่กำหนดถือว่าเป็นฝ่ายชนะ (ผู้วิจัย)

² การแสดงละครเท่งตุ๊ก ก็คือการแสดงละครชาตรี แต่ชาวจังหวัดจันทบุรีเรียกว่าเท่งตุ๊ก เขาจะเรียกกันตามเสียงของเครื่องดนตรีประกอบการแสดงคือ โทน และกลองตุ๊กนั่นเอง (ผู้วิจัย)

³ การเล่นผีหนังเป็นการเล่นตามความเชื่อและประเพณีของชาวชอง เป็นการเชิญดวงวิญญาณของบรรพบุรุษที่เสียชีวิตไปแล้วมาเข้าร่วมคนทรง ที่เรียกกันว่าผีหนังเนื่องจากจะกระทำพิธีนี้ตรงบริเวณหนึ่งบูชาบรรพบุรุษในบ้านของครอบครัวชาวชอง (ผู้วิจัย)

⁴ การเล่นผีโรง เป็นการละเล่นเพื่อเชิญวิญญาณบรรพบุรุษเหมือนกับการเล่นผีหนัง แต่การเล่นผีโรงจะต้องปลุกสร้างโรงเป็นพิงไว้ในบริเวณบ้านของชาวชองแล้ว จึงกระทำพิธีกันในโรงที่ปลุกสร้างขึ้น (ผู้วิจัย)

⁵ ประดิษฐ์ อินทนิล, พิชัย เทพนิมิต และไพฑธณ อินทนิล, การศึกษารวบรวมการละเล่นพื้นบ้าน ดนตรี ฟ้อนรำ ภาคตะวันออกเฉียง, (ชลบุรี : โครงการศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมภาคตะวันออกเฉียงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523), หน้า 16.

ซึ่งก็คงหมายถึงเดินอย่างระมัดระวังอันเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของชาวชอง ชาวชองนี้เท่าที่พบมักอาศัยอยู่ในท้องที่จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด ในจังหวัดกาญจนบุรีก็เคยมีชาวชองนี้อาศัยอยู่บ้างเหมือนกัน แต่ในปัจจุบันได้กลายเป็นคนไทยไปหมดแล้ว³ ยังคงมีอยู่ในจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราดเท่านั้น ชาวชองมีภาษาพูดเป็นของตนเองที่เรียกว่า ภาษาชอง เป็นภาษาที่จัดอยู่ในกลุ่ม มอญ-เขมร แต่ไม่มีภาษาเขียน สันนิษฐานว่า ชาวชองนี้น่าจะมีเชื้อสายมาจากชาวเขมรดั้งที่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดจันทบุรีกล่าวไว้ว่า "เมืองจันทบุรีนี้แต่เดิมชื่อเมืองคานคราบุรี พลเมืองเป็นชาติชอง"⁴ อันเป็นที่ยืนยันได้ว่าเมืองจันทบุรีเป็นเมืองของชองมาก่อน มีชาวเมืองคือ ชาวชอง ซึ่งยังคงมีอาศัยอยู่ในเขตอำเภอมะขาม และอำเภอโป่งน้ำร้อน ของจังหวัดจันทบุรีในปัจจุบัน

ชาวชองมีรูปร่างสันทนต์ สูงประมาณ 5 – 5 ฟุตครึ่ง ผมหยิกขอด ตาโต ริมฝีปากหนา นักมานุษยวิทยาจัดชนกลุ่มนี้อยู่ในตระกูล มอญ-เขมร ซึ่งเป็นสาขาย่อยของกลุ่มออสโตรเอเชียติก แต่เดิมชาวชองอาศัยอยู่ในพื้นที่ป่าเชิงเขาปลูกบ้านเรือนอยู่อย่างง่าย ๆ และมักโยกย้ายหนีหากมีคนตายภายในบ้าน นอกจากจะทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยการปลูกข้าวไร่แล้ว ชาวชองยังเป็นนักเก็บของป่าและधानที่ชำนาญ ในยุคที่การค้ากระวานสมุนไพรและของป่าอื่น ๆ รุ่งเรือง ชาวชองเป็นผู้เก็บหาสิ่งเหล่านี้ส่งพ่อค้าในเมือง⁵ ปัจจุบันชาวชองที่พบในจังหวัดจันทบุรีก็ยังคงอาศัยอยู่ในพื้นที่บริเวณที่ราบลุ่มเชิงเขา แต่มีที่ตั้งถิ่นฐานเป็นหลักแหล่ง ไม่เร่ร่อนเหมือนแต่ก่อน อาชีพหลักของชาวชองในปัจจุบันนอกจากจะประกอบอาชีพในการหาของป่าแล้วยังหันมาทำสวนทำไร่ หรือไปทำงานรับจ้าง นอกจากจะมีภาษาพูดเป็นของตนเองแล้วชาวชองยังมีขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นของตนเองอีกด้วย และด้วยเหตุที่ชาวชองมีความเชื่อถือและนับถือผีบรรพบุรุษ ทำให้ชาวชองมีพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคารพบูชาผีบรรพบุรุษที่ตนนับถือ อันได้แก่ พิธีเลี้ยงผีหิ้ง ผีโรง ซึ่งเป็นพิธีกรรมที่ชาวชองทุกบ้าน ทุกครอบครัวจะต้องประกอบพิธีกรรมร่วมกันเพื่อเซ่นไหว้และบูชาบรรพบุรุษ ในทุก ๆ ปี นอกจากจะนับถือผีบรรพบุรุษแล้ว ชาวชองยังนับถือผีป่า ทั้งนี้อาจเนื่อง

³ม.ศรีบุษรา (นามแฝง), พิธีลึกลับในพิธีเปิดหอสุมุดแห่งชาติวิษณุมงคลภิเษก จันทบุรี. (กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2513), หน้า 150.

⁴กระทรวงมหาดไทย, ประวัติมหาดไทยส่วนภูมิภาคจังหวัดจันทบุรี. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2524), หน้า 23.

⁵ไกรยงค์ศักดิ์ เทษสุพัฒน์วนิช และปาริชาติ เรืองวิเศษ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 95.

มาจากที่อยู่อาศัย และการดำรงชีวิตของชาวชองนั้นมีความเกี่ยวข้องกับและผูกพันอยู่กับป่า ทำให้ชาวชองมีความเชื่อเรื่องผีป่า หากผู้ใดเข้าป่าแล้วทำกรรมไม่ดี ไม่เคารพผีป่าก็จะถูกลงโทษ แต่ถ้าก่อนเข้าป่ากราบไหว้ขอพรจากผีป่าก็จะโชคดีไม่มีอันตราย และยังเชื่อกันว่าผีป่าอาจมาทำอันตรายคนในหมู่บ้านให้เจ็บไข้ได้ป่วย⁶

นอกจากชาวชองจะมีพิธีกรรมอันเกิดจากความเชื่อในเรื่องผีแล้ว ชาวชองยังมีการประกอบพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันอีก เช่น การประกอบพิธีกรรมเมื่อมีเด็กเกิด พิธีกรรมเมื่อมีคนตาย พิธีการแต่งงาน ฯลฯ ซึ่งจะมีขั้นตอนในการประกอบพิธีกรรมคล้ายคลึงกับคนไทยโดยทั่วไป หากแต่มีรายละเอียดบางอย่างที่แตกต่างออกไป จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการประกอบพิธีกรรมของชาวชองนี้ทำให้ได้ทราบว่า ชาวชองมีศิลปะอีกอย่างหนึ่งคือ การฟ้อนรำแทรกอยู่ในขั้นตอนของการประกอบพิธีแต่งงาน การประกอบพิธีเลี้ยงผีหิ้ง ผีโรง อันเป็นการฟ้อนรำที่เป็นการแสดงท่าทางเพื่อสื่อความหมาย ท่าทางที่แสดงออกมานั้นส่วนใหญ่เป็นท่าทางที่เลียนแบบมาจากธรรมชาติ เช่น อากัปกริยาของสัตว์ อากัปกริยาของคน แต่ไม่ได้คิดแปลงหรือพัฒนาให้เกิดความสวยงาม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจุดมุ่งหมายของการฟ้อนรำเป็นการฟ้อนรำในการประกอบพิธีกรรมไม่ใช่การฟ้อนรำที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความบันเทิง ซึ่งเป็นการฟ้อนรำที่มีท่าทางเป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มชน แสดงให้เห็นว่าการฟ้อนรำดังกล่าวนี้คงได้มีการสืบทอดกันมานาน เท่ากันกับการสืบทอดเชื้อสายกลุ่มชนชาวชอง สำหรับในปัจจุบันชาวชองที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ตามกฎหมายยอมรับว่าเป็นคนไทย เชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธเหมือนคนไทยโดยทั่วไป

ในปัจจุบันมีผู้ให้ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับชาวชองนี้น้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านขนบประเพณี ศิลปะประจำกลุ่มชนรวมไปถึงการฟ้อนรำที่แฝงอยู่ในการประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อและประเพณีของชาวชอง ประกอบกับชาวชองมีการติดต่อกับสังคมภายนอก และเปิดรับความเจริญจากสังคมภายนอกมากขึ้น ทำให้ชาวชองกำลังจะถูกกลืนไปกับวัฒนธรรมและความเจริญของสังคมภายนอกและอาจส่งผลกระทบต่อศิลปะ ประเพณีการเล่นและการฟ้อนรำที่ชาวชองกระทำสืบทอดกันมานาน และด้วยเหตุที่ผู้วิจัยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเคยได้รับการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และเคยมีชาวชองเข้ามารับการศึกษาศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรีด้วยเช่นกัน ประกอบกับทางวิทยาลัยฯ ได้ประดิษฐ์ผลงานสร้างสรรค์ด้าน

ผีป่า ได้แก่ ดวงวิญญาณทั่วไปที่สิงสถิตอยู่ในป่า ซึ่งชาวชองส่วนใหญ่เชื่อว่ามีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตประจำวันของตน (ผู้วิจัย).

⁶สุเวชา สุพรรณไพบูลย์, การศึกษาภาคพื้นดินในประเทศไทย ของ. (ม.ป.ท. : สมาคมสังคมนิยมแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป), หน้า 56

นาฏศิลป์ชั้นมาชุดหนึ่ง ซึ่งมีที่มาและเนื้อหาของการแสดงเกี่ยวกับชาวชองและยังตั้งชื่อชุดการแสดงนี้ว่า ระเบียบของ จึงเป็นแรงจูงใจทำให้ผู้วิจัยตระหนักในคุณค่า เห็นความสำคัญ และสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับชาวชองโดยนำเอาการฟ้อนรำของชาวชองมาศึกษา วิเคราะห์ ลักษณะท่าทาง กายเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการฟ้อนรำ ว่ามีรูปแบบและท่าทางในการฟ้อนรำอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการศึกษารวบรวมเกี่ยวกับศิลปะด้านการฟ้อนรำของชนกลุ่มน้อยที่ก่อให้เกิดประโยชน์ หรือแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาของกลุ่มชน ลักษณะเฉพาะของกลุ่มชน และบทบาทของการฟ้อนรำ
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะท่าทางและรูปแบบในการฟ้อนรำของชาวชอง

ขอบเขตของการวิจัย

มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการฟ้อนรำในพิธีกรรมของชาวชองในหมู่บ้านกระตัง ตำบลพลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ในปี พ.ศ.2541 – 2543 ทั้งนี้เนื่องจากหมู่บ้านกระตังนี้ตั้งอยู่ตอนกลางของหมู่บ้านทั้งหมดใน 16 หมู่บ้านของตำบลพลวง ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่มีชาวชองอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เฉพาะในหมู่ที่ 5 ของหมู่บ้านกระตัง มีชาวชองประมาณ 500 ครอบครัว มีประชากรชาวชอง ประมาณ 1,500 – 2,000 คน และในช่วงปี พ.ศ.2541 – 2543 เป็นระยะเวลาที่ผู้วิจัยสามารถเข้าไปค้นคว้า เก็บข้อมูลทำให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งอาจทำให้เกิดความผิดพลาดในการวิเคราะห์ข้อมูลน้อยกว่าการสืบค้นข้อมูลจากคำบอกเล่า

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ชอง หมายถึง กลุ่มชาติพันธุ์ชาวชองที่อาศัยอยู่ในจังหวัดจันทบุรีในวิทยานิพนธ์เล่มนี้
หมายถึง ชาวชองในหมู่บ้านกระตัง ตำบลพลวง จังหวัดจันทบุรี เท่านั้น

การฟ้อนรำ หมายถึง พฤติกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายหรือการแสดงออกเป็นอากัปภิกขัยอาการต่าง ๆ ของชาวชองในการประกอบพิธีกรรมอันเป็นท่าทางที่ผู้ประกอบพิธี หรือผู้ร่วมในพิธีแสดงออกมา

ท่า หมายถึง กระบวนการเคลื่อนไหวร่างกายในครั้งหนึ่ง ๆ ที่ผู้วิจัยสังเกตเห็น อันประกอบด้วยการเคลื่อนไหวร่างกายทุกส่วนตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า

กระบวนการท่า หมายถึง ท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายในครั้งหนึ่ง ๆ ทุกส่วนตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ที่มีท่าทางการเคลื่อนไหวหลาย ๆ ท่า และเป็นท่าทางที่ปรากฏการพื่อนำในขั้นตอนเดียวกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารทางวิชาการและบทความที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชนชาวของจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- หอสมุดแห่งชาติ ท่าวาสุกรี กรุงเทพมหานคร
- หอจดหมายเหตุแห่งชาติ จังหวัดจันทบุรี
- หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษก จังหวัดจันทบุรี
- สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักวิทยบริการ สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี
- ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ห้องสมุดประชาชน จังหวัดจันทบุรี
- ศูนย์วัฒนธรรมชาวของ โรงเรียนคลองพลูวิทยา จังหวัดจันทบุรี
- ศูนย์วัฒนธรรม สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี

2. ศึกษาจากการสังเกต ติดตามและมีส่วนร่วมในการประกอบพิธีที่มีการพื่อนำของชาวของในหมู่บ้านกระทิง ตำบลพลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

3. ศึกษาจากการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบพิธี ผู้ร่วมในพิธี และชาวของในหมู่บ้านกระทิง ตำบลพลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

4. บันทึกทำว่าเป็นวีดิทัศน์เกี่ยวกับการประกอบพิธีกรรมของชาวของ ในหมู่บ้านกระทิง ตำบลพลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เรียบเรียง และศึกษาวิเคราะห์ลักษณะท่าพื่อนำรูปแบบในการพื่อนำ และความสัมพันธ์ของท่าพื่อนำในการพื่อนำของชาวของในแต่ละพิธีกรรม และนำข้อมูลทั้งหมดมาเรียบเรียงนำเสนอโดยจัดแบ่งบทดังนี้

- บทที่ 1   บทนำ
- ความเป็นมาและความสำคัญของประเด็นปัญหา
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- ขอบเขตของการวิจัย
- นิยามศัพท์เฉพาะ
- วิธีดำเนินการวิจัย
- ผลที่คาดว่าจะได้รับ
-
- บทที่ 2   ภูมิหลังชาวชอง
- 2.1 ความเป็นมาของชาวชอง
- 2.2 ลักษณะทางกลุ่มชาติพันธุ์ของชาวชอง
- 2.2.1 เชื้อชาติของชาวชอง
- 2.2.2 ลักษณะทางกายภาพ
- 2.2.3 ลักษณะนิสัยและความสัมพันธ์ในครอบครัว
- 2.3 ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวชอง
- 2.3.1 ลักษณะทางสังคมของชาวชอง
- 2.3.1.1 การแต่งกายการไว้ทรงผม
- 2.3.1.2 สถานที่อยู่ และลักษณะที่อยู่อาศัย
- 2.3.1.3 อาหาร และการประกอบอาชีพ
- 2.3.1.4 เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพและ
- ทำมาหากิน
- 2.3.2 ลักษณะทางวัฒนธรรมของชาวชอง
- 2.3.2.1 ภาษา
- 2.3.2.2 เพลงพื้นบ้าน
- 2.3.2.3 ความเชื่อ
- 2.3.2.4 ขนบประเพณี พิธีกรรม
- 2.3.2.5 การพ่อนำ

บทที่ 3 องค์ประกอบและขั้นตอนการประกอบพิธีกรรม

3.1 พิธีแต่งงานใหญ่

3.1.1 สถานที่

3.1.2 เครื่องใช้ในการประกอบพิธี

3.1.3 เครื่องดนตรี

3.1.4 บทร้อง

3.1.5 การแต่งกาย

3.1.6 ผู้พ่อนำ

3.1.7 ขั้นตอนในการประกอบพิธีกรรม

3.2 พิธีเล่นผีหึ่ง

3.2.1 สถานที่

3.2.2 เครื่องใช้ในพิธี

3.2.3 เครื่องดนตรี

3.2.4 บทร้อง

3.2.5 การแต่งกาย

3.2.6 ผู้พ่อนำ

3.2.7 ขั้นตอนในการประกอบพิธี

3.3 พิธีเล่นผีโวง

3.3.1 สถานที่

3.3.2 เครื่องใช้ในพิธี

3.3.3 เครื่องดนตรี

3.3.4 บทร้อง

3.3.5 การแต่งกาย

3.3.6 ผู้พ่อนำ

3.3.7 ขั้นตอนในการประกอบพิธี

บทที่ 4 การพินิจของชาวทอง

4.1 ภาระบวน์ทำร่ำในพีธีแต่งงานใหญ่

4.1.1 ภาระบวน์ทำชนวิ้ว

4.1.2 ภาระบวน์ทำโค่นตะเคียน

4.1.3 ภาระบวน์ทำชันไก่

4.2 ภาระบวน์ทำร่ำในพีธีเล่นผีหิ้งและเล่นผีโง่ง

4.2.1 ภาระบวน์ทำเชิญผี

4.2.2 ภาระบวน์ทำลูกขึ้นนุ่งผ้า

4.2.3 ภาระบวน์ทำลูกขึ้นพินิจ

4.3 รวบรวมลักษณะทำร่ำที่ปรากฏในการพินิจ

4.4 วิเคราะห์ทำร่ำ

4.5 สรุปลักษณะทำร่ำ

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

5.2 ข้อเสนอแนะ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลด้านการพินิจอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชนกลุ่มน้อย ชาวทองในจังหวัดจันทบุรี
2. ข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์แก่ผู้สนใจศึกษาในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป